

ad § 12b

Bestemmelserne i § 12 b indeholder en ikke udtømmende opregning af de forhold, der vil blive reguleret i de detaljerede gennemførelsesforskrifter.

ad § 12b, nr. 1

Direktivet om levnedsmiddelefterligninger pålægger medlemsstaterne at forbyde markedsføring, herunder indførsel, og enten fremstilling eller udførsel af de produkter, som direktivet gælder for. Med henblik på at opnå den højeste beskyttelse er det tanken at lade reglerne omfatte et forbud imod fremstilling af disse produkter.

Direktivet om legetøj pålægger derimod alene medlemsstaterne inden for direktivets anvendelsesområde at sikre, at legetøj, der ikke opfylder sikkerhedskravene, ikke forefindes på markedet.

ad § 12b, nr. 2

Som nævnt i de almindelige bemærkninger indeholder direktivet om legetøj en generelt formuleret opregning af en række væsentlige sikkerhedskrav, der skal suppleres af fælles standarder udstedt af de europæiske standardiseringsorganer. Disse standarder anviser nærmere, hvorledes de væsentlige sikkerhedskrav sikres opfyldt.

Der er nu gennemført:

CEN, nr. EN 71-1, DS/EN 71-1 Legetøj. Sikkerhedskrav, Del 1: Mekaniske og fysiske egenskaber.

CEN, nr. EN 71-2, DS/EN 71-2 Legetøj. Sikkerhedskrav, Del 2: Brændbarhed.

CEN, nr. EN 71-3, DS/EN 71-3 Legetøj. Sikkerhedskrav, Del 3: Migration af særlige stoffer.

CENELEC, HD 271 S 1. Ændring 1: HD 271 S1, Ændring 2: HD 271 S1, Sikkerhedskrav til elektriske husholdningsartikler o.lign. Særlige regler for elektrisk legetøj, der er forsynet med en meget lav spænding, dvs. højst 24 V. Sikkerhedskrav vedr. elektrisk legetøj er indeholdt i Stærkstrømsreglementet, Afd. C, Afsnit 134-2-22, Særlige bestemmelser for elektrisk legetøj forsynet med sikkerhedsspænding.

Følgende er under gennemførelse:

CEN, nr. EN 71-4, DS/EN 71-4 Legetøj. Sikkerhedskrav, Del 4: Eksperimentelle sæt for kemiske forsøg og tilsvarende aktiviteter. Forventes at foreligge pr. 1. januar 1990.

CEN, nr. EN 71-5, DS/EN 71-5 Legetøj. Sikkerhedskrav, Del 5: Andet kemisk legetøj end kemisæt. Forventes at foreligge pr. 1. januar 1991.

Standarderne har ikke bindende virkning. Legetøjsfabrikanterne er således ikke forpligtet til i alle enkeltheder at følge standarderne. Såfremt en fabrikant af legetøj mener at kunne opfylde de væsentlige

sikkerhedskrav på en anden måde end den, der er anvist i standarderne, kan han ansøge om at få det pågældende legetøj typegodkendt.

Dette to-strengede system er imidlertid ikke oprettholdt fuldstændigt adskilt.

Af direktivets bilag II, pkt. II, nr. 3.3 fremgår indrekte, at typegodkendelse af visse typer legetøj (visse kemisæt m.v.) kun kan ske, såfremt en standard, der i øvrigt endnu ikke er gennemført, overholdes.

I forbindelse med direktivets vedtagelse var det endvidere en forudsætning, at der skulle gås frem efter reglerne om typegodkendelse i tilfælde, hvor der er tale om risici af en art, der ikke er omfattet af standarderne. Der kan således i disse tilfælde blive tale om at kræve legetøj typegodkendt, uanset et det pågældende legetøj opfylder alle forskrifterne i de standarder, der gælder for denne type legetøj.

Direktivet om legetøj indeholder en række forskrifter om de organer, der skal forestå typegodkendelse, og om sagsbehandlingen i forbindelse med typegodkendelse m.v.

Direktivet forudsætter, at der kan udpeges organer uden for myndighedernes rækker.

Direktivet opstiller i bilag III en række krav til organerne, hvoraf særligt skal fremhæves, at deres ledere og teknikere, der har ansvar for eller varetager de til typegodkendelsen knyttede funktioner, skal være uafhængige af alle kredse, grupper og personer, der direkte har interesse på legetøjsområdet.

Organerne skal i øvrigt have teknisk kompetence, faglig integritet samt råde over det nødvendige personale og apparatur. Det påhviler medlemsstaterne jævnlige at kontrollere, at disse krav er opfyldt.

Det er som nævnt i de indledende bemærkninger tanken at optage forhandlinger med laboratorier, der er autoriseret af Statens Tekniske Provenævn med henblik på at uddelegere opgaverne i forbindelse med typegodkendelse til et eller flere af disse.

Direktivets forskrifter om sagsbehandlingen m.v. i forbindelse med typegodkendelse er ikke udtømmende. Disse vil i de detaljerede gennemførelsesbestemmelser bl.a. blive suppleret med yderligere forskrifter, bl.a. om betaling for behandlingen af typegodkendelsesansøgninger, samt hvor og hvorledes de nødvendige laboratorieafprøvninger m.v. skal indhentes.

Typegodkendelse kan indhentes i et hvilket som helst af medlemslandene og har gyldighed i samtlige medlemslande. Med henblik på at modvirke, at en fabrikant indgiver ansøgning flere steder i håb om, at ét af godkendelsesorganerne viser sig at være særlig lempeligt, er det i direktivet fastsat, at ethvert godkendt organ, der afslår en ansøgning, skal underrette